

פרוטוקול מס' 426

מישיבת ועדת העבודה שהתקיימה
ביום ר' י"ז בטבת תשל"ז - 7.1.77; בשעה 8.30

<u>השתתפו:</u>	<u>חברי הועדה:</u>
	ש. ארבל-אלמוזלינו - יו"ר
	י. ז. אמיר
	מ. דרובלס
	ל. דיציאן
	ה. זיידל
	י. דרניצקי (יודין)

<u>מוזמנים:</u>	
	מר רותם - משנה למנכ"ל, משרד הפנים
	מר שפט - יועץ משפטי, משרד הפנים
	מר גלס - יועץ משפטי, משרד המשפטים
	ז. מליון - מרכז השלטון המקומי
	ד"ר ניצן - המוסד לביטוח לאומי
	י. ערד - " " "

י. נוריאל מזכיר הוועדה:

ש. אלטרמן רשמה:

1) חוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש
רשות וסגניו), תשל"ז-1976.

2) מסקנות בנושא: "מצבם של הקשישים במדינה".

722-

(נתקבל ביום 10.1.77)

חוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש רשות וסגניו) תשל"ז-1976

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אנחנו אתמול התחלנו בדיון על חוק הרשויות המקומיות (גמלאות לראש רשות וסגניו) תשל"ז-1976. לאחר הדיון הכללי שהיה סביב הצעת החוק התחלנו לדון בסעיף ראשון - הגדרות. סביב הסעיף הזה היה ויכוח. הובאה לידיעתנו ההגדרה הקיימת היום בחוק לגבי ראש רשות. הסיכום היה, שאנחנו משאירים את ההגדרה כפי שהיא מופיעה כאן.

לגבי שמירת הזכויות של ראש הרשות המקומית וסגניו - יתכן שלגביהם תישמר ההגדרה שהיתה בעבר.

מר גלס אומר בסעיף 3 עונה על כל הדברים הללו.

סעיף 2: "לראש רשות ולסגניו ישלמו..." הולך בעקבות הסעיף המקביל בחוק נושאי משרות.

ז. מליון:

ענין השאירים איננו מוגדר כאן. אני בעד שזה ייקבע על ידי הועדה. ענין השאירים תואם לגבי חברי-כנסת ואיננו תואם לגבי ההגדרה בניסוח לאומי.

לפי סעיף 2 הועדה אינה מוסמכת לקבוע מיהם שאירים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

לראש רשות כבר ניתנה הגדרה. נשארה השאלה של שאירים. יש הגדרות שונות לשאירים לפי חוקים שונים. בסעיף 69 לחוק העיקרי כתוב מיהו שאיר, פה לא כתוב.

מר גלס:

הברירה היא, או לאמץ את ההסדר בחוק של 69 או למסור לוועדה הזאת את הסמכות להחליט מיהם שאירים. לרשימה של 3 יווסף ב(1) האומר מיהו שאיר לענין זה.

ה. זיידל:

יש כאן אי הבנה. ההגדרה של ראש רשות חייבת לבוא בגלל זה שנאמר "לרבות סגניו". לגבי שאירים יש דברים מוגדרים בחוק. השאירים של חברי-כנסת הם שאירים בהתאם לחוק שירות המדינה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

לא.

ה. זיידל:

הערה נוספת: אנחנו אתמול התרוכחנו והגענו לידי מסקנה כללית שאי אפשר לתת תוספות לפנסיונר, כאלה שלא היו קיימות בעת שהוא עבד. אם מדובר על הוצאות ריפוי - אותו ראש רשות מקומיות או אותו ראש עיר לא היה זכאי להוצאות ריפוי, לא יתכן שיקבל דווקא את הזכות הזאת כאשר הוא פורש.

אני נותן את הדוגמא הזאת היות ובהסבר נאמר הוצאות ריפוי והוצאות נסיעה. אתמול התרוכחנו על שני הדברים ביחס. הסעיף הזה אומר באופן כללי גימלאות ותשלומים אחרים נוספים כפי שייקבעו.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

לגבי הדיון שהיה אתמול הבהרנו. דברי ההסבר לא עומדים להחלטה. אנחנו אמרנו אתמול במפורש, גכון הוא שעובד אינו יכול לקבל דבר שלא קיבל בעבר, כאשר הוא יוצא לגימלאות, כאשר עבד במסגרת השכר והתנאים שלו.

לכן הויכוח סביב השכר התפתח כך: איננו מפרטים מה טובות ההנאה שקיבל. אם לא קיבל כאשר עבד, לא יקבל גם כאשר יהיה בגימלאות. את זה משאירים לוועדה. צריך להגדיר שאירים או להשאיר לוועדה?

מר גלס:

גם לגבי חברי-כנסת השאירו לוועדה לקבוע מיהו שאיר. שמא על אף התקדים, אם יש ספק מיהו שאיר - נשאיר את הדבר בסעיף 2, שלוועדה מותר לקבוע מיהו שאיר לענין חוק זה.

נאמר מפורשות שהסמכות הזאת קיימת, להבדיל מחברי-כנסת.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
נחזור לענין של הגדרה. מר גלס טוען שאין צורך לקבוע שום דבר לגבי הגימלה גם לגבי אלה שויתרו על השכר שלהם בעת הכהונה. יכולה הוועדה לקבוע להם משהו, יכולה גם לא לקבוע. על פי סעיף 3 עוד נבוא אליה.

י. ז. אמיר:
כאשר מדובר על ראש רשות מקומיות, לרבות סגניו בשכר, אנחנו מעודדים דבר אחד - שכל הסגנים יקבלו שכר. בנושא זה אפשר בהחלט לומר סגניו גם בשכר וגם בתואר. יש אנשים שמוכנים לעבוד ברשות בלי לקבל שכר. בשביל לעקוף את הסעיף הזה הולכים סגני ראשי ערים וקובעים לעצמם לירה לחודש, כאילו קיבלו שכר. בשנה האחרונה לפני הפרישה הם מקבלים שכר מלא.
היות ואנחנו הולכים לבחירות ישירות לראשי ערים, לא צריך לפגוע. לכן צריך לכתוב כאן: לרבות סגניו בשכר ובתואר. אנשים בשכר ובתואר ממשיכים בתפקידים אחרים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
אתמול התווכחנו על הנקודה הזאת. מה נקבע בחוק ראשי ערים? יש סגנים לא בשכר?

מר שפט:
בסעיף 14-15 לחוק הבחירות הישירות, הוראות חדשות נאמר כמה סגנים יהיו לראש רשות. (מצסט)

י. ז. אמיר:
גם ברשות מקומית שיש בה פחות מ-250 אלף תושבים יש ממלא מקום אחד ושני סגנים.

מר שפט:
יכולים להיות כולם בשכר. ההוראה לגבי שכר בסעיף 129 לפקודה. הם יכולים להיות בשכר והם יכולים להיות שלא בשכר. מספרם האבסולוטי הוא לגבי ירושלים, חיפה ותל-אביב 3, לגבי השאר 2 או 1.
שר הפנים המליץ לצמצם עוד יותר ולקבוע זרוג. על אלף תושבים - אף אחד. הוועדה לא קיבלה את הצעת הצמצום. לכן זה הדין היום.

אם הוא מקבל שכר של לירה, שכרו חלקי. בחוק נאמר, ראש רשות שקיבל משכורת חלקית, יחולו הוראות מיוחדות אלה עליו ואז עושים שיקלול.

מר גלס:
אני חוזר ואומר עוד פעם: חוק גימלאות זה לפי כל המבנה שלו הוא שונה מחוקי הגימלאות שוועדה זו עד כה רגילה היתה לדון בהם. ועדה זו דנה עד כה בחוקי גימלאות של עובדי מדינה, של צבא קבע ובהוראות מיוחדות לשוטרים. זו מערכת שכל פרט ופרט של הזכות המטריאלית נקבע בחוק. לעומת זה חוק זה הוא רק חוק מסמך. הפרטים, המתכונת, השיעורים - כל הדברים האלה ייקבעו על ידי ועדה מוועדות הכנסת, שהכנסת תחליט עליה. וזאת בדוגמא של הגימלאות המשתלמות היום לשרים, לחברי כנסת, לשופטים, לדיינים ולעוד מספר בעלי משרה, שבהם ראו לנכון לנהוג בגמישות יותר גדולה. היינו - לא נדרשו תיקונים בחוק כל פעם שמתעורר הצורך בהם, אלא לפי החלטות של ועדת הכספים של הכנסת.

כל השאלות האלה יכולות לבוא לידי פתרון שעה שאותה הוועדה תדון בהם. ברור שאם הרוב בוועדה זו בדיעה שלא די בכך, אלא יש היום לכבול את ידי הוועדה ולקבוע גבולות לענינים אלה - וועדת העבודה יכולה לעשות זאת.

ל. דיציאן:
כאן כתוב על ראש הרשות וסגניו בשכר.

מר גלס:
אני חשבתי שעלי לענות על השאלה מה דינו של אותו ראש רשות שויתר על המשכורת שלו. הדברים האלה יכולים למצוא את הפתרון שלהם במסגרת ההחלטות של ועדה.

אם קיים חשש שמא הוועדה הזאת תקבע גימלה לסגן
שלא קיבל שכר או שקיבל שכר סמלי ושהוועדה תקבע אז גימלה של ממש שתעלה לאין שיעור על
המשכורת שהוא קיבל - אז צריך לקבוע את הדבר בחוק.

ל. דיציאן:
אתה טועה. אם כותבים בהגדרה ראש ושות מקומית,
לרבות סגניו בשכר, קבענו באופן מפורש את
ההגבלה, בניגוד למה שהיה בתשי"ט.

ה. זיידל:
אני חושב שאנחנו הולכים אחורה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
דנו בנקודה הזאת אתמול. אתמול החלטנו שאנחנו
משאירים את ההגדרה הזאת, ולצבי אלה שפורשים
לשטור ינהגו על פי מה שהיה. מיום קבלתו של החוק הזה תחול ההגדרה החדשה.

ל. דיציאן:
אם יש צמצום דרסטי בסגנים, אז אלה שייבחרו
יעבדו בשכר לפי המתכונת החדשה. צריך לנו
בשטור שלגבי מי שהיה בעבר חלים הכללים שהיו בעבר עד תשי"ט. מה שכתוב בסעיף לא מספק.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
ברור שלא מספק. כאשר נעבור לסעיף 7 ננסה.

ל. דיציאן:
כל מה ששיך עד לבחירות הבאות של ראשי ערים -
עליו יחולו ההוראות של חוק תשי"ט. מהבחירות
ובאות יחולו ההוראות לפי החוק החדש בקשר לסגנים.

ז. מלין:
האם ההכְלָלה הזאת אומרת שהחוק יחול רק על אלה
שייבחרו?

מר רותם:
על כל אלה שפרשו עד היום שהחוק הישן חל.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
החוק יחול כאשר יתקבל. לגבי הסגנים שלא בשכר
תחול הנקודה הזאת שהיא קיימת היום.

י.ז. אמיר:
החוק הקודם מאפשר לסגנים ללא שכר לא לקבל גימלה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
חבר-הכנסת דיציאן רוצה שלגבי הסגנים שלא בשכר
ישאר המצב כפי שקיים היום. מקבלים היום - יקבלו
גם להבא, לא מקבלים - לא יקבלו.

י.ז. אמיר:
מחר כאשר החוק ייקנס לתוקפו יהיו רק סגנים
כפי שהחוק קבע. ז' א- לא שינינו מאומה. אני מדגיר
על אותם סגנים שהיו בעבר וזה לא חל עליהם.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:
מי שהיה סגן ופרש, החוק הקיים היום חל עליו.
אנחנו מדברים על אלה שממשיכים להיות סגנים ואינם
מקבלים שכר. אנחנו באים לקבוע חוק חדש וחבר-הכנסת דיציאן מציע שלגבי אלה יחול מה שקיים
היום עד גמר הכהונה הזאת.

ל. דיציאן:
יש למנוע שמצבם של אלה שמכהנים היום או כיהנו
בעבר לא יורע.

י.ז. אמיר:
החוק הנוכחי לא מרע.

ל. דיציאן:
כן מרע.

מ. דרובלס:
 אני מציע "לרבות סגניו בלי שכר". אני נגד
 ריבוי סגנים. יכול להיות שלמשרד הפנים לא
 איכפת שיהיו 10 סגנים. אם מישהו שנבחר כסגן ברשות מקומית ויותר על שכרו, אנחנו חייבים
 לאלץ אותו לקבל שכר.

מר רותם:
 למה הוא צריך לקבל פנסיה? מה הפילוסופיה
 של קבלת פנסיה? אם עבד, צבר לו זכויות פנסיה.

ב. דרובלס:
 אם ויתר על השכר, למה צריך להעניש אותו. הוא
 יוצא לגימלאות ואין לו קיום? קודם היה לו טוב
 ועכשיו אין לו ממה להתקיים. אם משרד הפנים אישר לו סגנים - שישלם.

י. ז. אמיר:
 אני רוצה לשאול אם הבחירה של 2 סגנים בפועל
 ואין יותר בתואר?

מר רותם:
 כאשר מדובר על שלשה סגנים, אין פירושו בשכר.
 שר הפנים קובע אם יקבלו שכר או לא.

י. ז. אמיר:
 מעל לזה אין יותר סגנים אפילו בתואר?

מר רותם:
 אין.

י. ז. אמיר:
 אנחנו היום נותנים זכויות לאלה שהיו להם תביעות
 לפני שלשים שנה, ודווקא לסגנים לא?

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:
 ישנה הגבלה על פי החוק הקיים. שר הפנים יכול
 רק לצמצם ולא להוסיף. אם רוצה שר הפנים להרחיב,
 על פי התקנות הוא חייב באישור של ועדת הפנים של הכנסת.

י. ז. אמיר:
 אני מציע שיהיה לרבות סגניו.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:
 אתמול דנו בנושא והתיקון של חבר-הכנסת דיציאן
 מתקבל על הדעת. מי שהיה עד כה סגן לא בשכר -
 יחול עליו החוק הקיים עד תום הכהונה הזאת שלו. מי שהיה סגן חדש - יקבל משכורת והחוק
 הזה יחול עליו. בסעיף 7 ייאמר שלגבי סגנים שלא בשכר יחול מה שהיה לפני קבלתו של החוק
 הזה.

ל. דיציאן:
 אני מדבר על אלה שייבחרו לפי החוק החדש או נבחרו
 על פי החוק הישן.

י. ז. אמיר:
 אני מציע לערוך הצבעה.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:
 אתמול הצבענו. כאשר יהיה הנוסח הלבן מוכן-הותרתה
 לחזור על ההצבעה - נצביע.

אנחנו עוברים לסעיף 2 בקשר לשאירים.

מ. גלס:
 אני מציע להוסיף בסעיף 3 בסוף את הפיסקה (7)
 על מיהו שאיר. לוועדה יהיה מותר לקבוע מיהו

שאיר.

מר רותם:
 עכשיו צריך להוסיף סעיף שאירים.

היו"ר ש. ארבל - אלמוזלינו:

נשמע קצת הסברים לסעיף 3.

מר שפטי:

באופן כללי הסעיף הזה מנוסח כדוגמת הסעיף 2 של חוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון. השוני המהותי הגדול ביותר הוא בסעיף (4). בסעיף (4) לגבי חברי הכנסת ושופטים נאמר רק שיותר לצרף תקופה קודמת או תקופות קודמות לגבי שירות במדינה, במוסדותיה ומפעליה ומוסדות ציבור אחרים שיקבע.

לגבי ראשי רשויות מקומיות שילבנו כאן הוראה קודמת מחוק תשי"ט, שבו מותר היה לצרף גם תקופות קודמות של שירות דומה או כהונה דומה במוסדות השלטון המקומי.

וכך נאמר בסעיף 3(1) לחוק תשי"ט: בחישוב

תקופת כהונה של ראש רשות לענין זה יצורפו יחד כל זמני כהונתו כראש רשות בין שלפני תחילתו של חוק זה ובין שלאחריה. (מצטט)

את זה כמובן משאירים לשיקול דעת הוועדה שתדון בצרכי אלה לעצם הענין. במלים אחרות, לאוה התפתחות השלטון המקומי בארץ, מי שהתחיל או עשוי היה להתחיל כיו"ר ועד מקומי, יור ועד קהילה ואחר-כך הועבר לרשות מקומית - גם תקופות כאלה מותר היה לצרף, אם כיהן בשכר. הואיל ועשויים להיות אנשים כאלה, מציעים קצת יותר בהכללה לצרף את אותו העקרון לחוק החדש.

תרצו לטעון שיתכן שהחלק השני של הסעיף לגבי ראשות מקומית ומוסדות ציבור בלתי מוצדק - תלכו במסלול של שלטון מקומי. לגבי שופטים וצבאי-כנסת קבעו את המסלול של המדינה ומוסדותיה.

אנחנו מעיזים לטעון שאת הענין הזה אנחנו מעונינים להשאיר בידי הוועדה אשר תקבע. שם ישבו חברי כנסת וישקלו ענין ענין לגופו. כאן מופיעים הסוגים של המקרים. זו מדינה קטנה מאד, מספר המכהנים בשלטון המקומי לא גדול במיוחד.

ה. זיידל:

כמה יש ראשי מועצות, עיריות וסגנים?

מר שפטי:

המספר לא עולה על אלף.

ז. מלירן:

המספר לא עולה על 600. 200 ראשי עיריות כולל איזוריות.

מר שפטי:

אני מבקש תשומת לבכם לעוד שוני בין החוק הקודם והחוק המוצע. בחוק הקודם שר הפנים קבע האם מוסד פלוני, ועד מקומי, ועד קהילה או אגודה שיתופית מפילאו תפקידי שלטון מקומי. הואיל ושר הפנים בחוק הזה לא מופיע, בכל זאת היינו צריכים לתת למישהו לקבוע. אמרנו אנחנו, הכנסת תקבע. אנחנו לא נתנגד שאתם תחזירו את שר הפנים לקביעה הספציפית הזאת. תרצו - תקבעו, לא תרצו - לא תקבעו.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

מה פירוש "המשתלמת לאחר תקופת הכהונה"?

מר גלס:

זה הנוסח שנתקבל לענינם. בינינו לבין עצמנו יתכן שהדבר לא מוסיף הרבה. להבדיל מהאמור בחוק שירות המדינה גימלאות, ששם הוגדרו גימלאות, קיצבה ומענק - אין כאן הגדרה מה זה מענק. אם נוסיף למונח גימלאות את המשמעות המקובלת הרגילה, אז מישהו עשוי לטעון גימלאות זה רק תשלום תקופתי. ואם זה כך, אז יש רכותה בתוספת של המלים "תשלומים אחרים" תשלומים אחרים הם כוללים מענק, הם כוללים פיצויי פרישה או משהו אחר? המגמה היתה שלא לשנות, ללא כל צורך, על כל פנים מטעם המציעים, לגבי החוק של 1969 בענין ראשי השלטון. ברור שהוועדה היא ריבונית להחליט לשנות.

איננו אומרים שהנוסח מקודש. הרבותה בסעיף 2

היא הסיפא - ההטבות האחרות.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:
בידי הוועדה תהיה סמכות לקבוע לראש הרשות ולשאריו טובות הנאה או שירותים. לגבי גימלאות ותשלומים אחרים - אין זה מסמכותה לקבוע, כיוון שכתוב בנוסף לאלה ואלה שכבר קיימים.

מר גלס:
בסעיף 2 יש חידוש. נניח שיש ועדה מאד מאד עוינת לשלטון המקומי, במקרה כזה סעיף (2) אומר בצורה מנדטורית: אתם חייבים לקבוע הסכם של גימלאות. להלכה הם יכולים לקבוע משהו מאד מאד נמוך, אבל הם חייבים לקבוע משהו.

ואילו ההטבות האחרות - הם אינם חייבים לתת. זה ענין דיסקרציונלי. אם אינני טועה, לשרים לשעבר יש הטבות, הם זכאים לסלפון ועוד. אני מדבר על אלה שפרשו. יש שירותים של קבלת פירטומים מסוימים.

לחברי יש רשימה של מה שנושאי מישרה בשלטון מקבלים. לגבי אלה הוועדה יכולה להחליט: אין אנחנו נותנים שום דבר. זוהי הרבותה.

ל. דיציאן:
מה הכוונה ב"תשלומים אחרים"? שירותים אחרים אני מבין.

מר רותם:
עיתונות, סלפון, מזכירה.

מר גלס:
בחוק שירות המדינה גימלאות יש מתכונת מאד מאד מפורטת. כין השאר ההגדלה של המונח גימלאות. המונח גימלאות כולל קיצבה ומענק, שלא כתוב בחוק 1969 ולא כן כאן. מישהו יכול לטעון: המונח של גימלה הוא חשלוס תקופתי בלבד, ואם כך זה איננו כולל מענק. זה יכול להיות מענק פרישה, אלה יכולים להיות פיצויי פיטורים, על כל פנים זה חד-פעמי, תשלום בכסף. ואילו השירותים האחרים יכולים להיות הטבה בעין. יכולים להעמיד לרשות ראש רשות מזכירה או נהג.

כאן באמת הרבותה: בו בזמן שהתשלומים האחרים הם תשלומים בכסף, ההטבות האחרות יכולות להיות בעין.

3(2): "הזכות לגימלאות... - זה זהה מלה במלה לחוק גימלאות לנושאי מישרה כרשויות השלטון. לגבי נושאי מישרה מבחינים בין שופט עליון, מחוזי ושלום. לגבי חברי כנסת עשויה להיות הבחנה בין יו"ר ועדה לבין חבר כנסת.

ל. דיציאן:
ביטלנו את זה.

מר שפט:
ביטלתם מרצונכם, אבל הזכות קיימת.

מר רותם:
ראש רשות מקומי היה מקודם עובד מדינה ויש יש לו זכות של 2% לשנה וכאן 4%. בחוק הכנסת היה פעם סעיף שמי שהיה קודם עובד מדינה מחשבים לו שנתיים כשנה של שירות בכנסת.

מר מליון:
אני יכול להבין את הענין הזה בחוק גימלאות לנושאי מישרה. פה זה בכלל לא מתאים. תפקיד ראש רשות יכול להיות רק אחד - הוא ראש רשות. זה פשוט מיותר ומטעה, אני מציע למחוק. פה כתוב שיקבעו בהתחשב בתפקידים שמילא ראש הרשות.

ראש רשות והסגן בשכר.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

שניהם מילאו תפקיד. יש נושאי מישרות שונים בחוק.

ז. מליון:

הועדה קובעת שיעורים של הגימלה. אם בחלק שירות כסגן, כממלא מקום וכעובד מזינה - יש כל פעם שיעורים אחרים, צריך לתאם אותם. זה תלוי בתפקיד שמילא.

מר רותם:

אני בעד מחיקת כל הסעיף. אם אנחנו מחוקקים חוק חדש, אז הסעיף הזה הוא פתח ללזות שפתיים.

ה. זיידל:

אנחנו מחוקקים חוק פשוט של זכויות שוות.

הייתי רוצה לדעת האם מישהו יקופח על ידי

המחיקה.

לפי עניות דעתי הסעיף הזה הוא הצהרתי בלבד. נניח שאני אינני קובע את הסעיף, מה תעשה הועדה? הועדה צריכה, ראשית כל, לקבוע איזה הסדר נורמטיבי. היא אינה יכולה לקבוע את הגימלה של ראש רשות פלוני או הוק למקרה מסוים, אלא צריכה לקבוע הסדר שיחול, עם דיפרנציה מסוימת, על כל ראשי רשות. ברור שהיא צריכה לקבוע קריטריונים לפיהם ישולמו הנזמלות. הסעיף אינדיקטיבי בלבד ומדריך.

מר גלס:

יש היום שופט לשעבר ראש רשות מקומית - הועדה תצטרך לקבוע.

מר רותם:

הכנסת רצתה אז להדריך את הועדה: תעשו את הדבר כך. במחשבה נוספת נראה לי שהוועדה תצטרך לעשות בלאו הכי, בין שכתוב ובין שלא כתוב.

מר גלס:

אולי ב(4) נכתוב שהוועדה תתחשב בתפקידים שמילא ראש הרשות.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

יש התנגדות כיוון שאומרים שהדבר איננו משמעותי.

מר גלס:

יש הבדלים בין טובות ההנאה שמקבל ראש עיריית תל-אביב וראש מועצה מקומית מנחמיה. הסעיף הזה לא מפריע, הוא נותן לוועדה אפשרות לסדר את העניינים..

מר רותם:

התפקיד של ראש רשות בתל-אביב וראש רשות מנחמיה מבחינת התפקיד הוא אותו התפקיד.

ז. מליון:

אני מציע מה שפחות הנחיות והגדרות לוועדה.

אני אתנגד לסעיף (4), כיוון שאין בו צורך, הוא מופיע בסעיף (2) בתקופת שירותו. הועדה יכולה לקבוע מה זה שירות. למה להגדיר כל כך הרבה נותנים סמכות כללית לוועדה לקבוע קריטריונים בכל העניין.

הכוונה לתפקיד שמילא ראש הרשות בתור ראש רשות ולא התפקידים שמילא בעבר.

מר גלס:

כאן כתוב: בתקופת שירותו.

ל. דיציאן:

כאן יש שלשה גורמים שמותר להתחשב בהם: מותר להתחשב בתפקיד שמילא ראש הרשות

מר גלס:

בתור ראש רשות. (2) תקופת שירותו. המלה בתקופת שירותו מצטרפת למילה בהתחשב. (3) בכל גורם אחר שייקבע.

מר שפט:

יש קביעה בחוק הקיים שמתחשבת בתפקיד שמילא אותו ראש רשות וסגנו. למשל; בשעה שפורש סגן ראש רשות, אשר היה בעבר ראש רשות במשך שלש שנים - רוצים לתת לו גימלאות לפי המשכורת הקובעת של ראש רשות ולא של סגן ראש רשות. זו קביעה שמתחשבת בתפקיד שמילא ראש רשות בתקופת כהונתו. הסעיף הזה איננו. הוא על כל פנים לא מזיק.

מ. דרובלס:

אני חושב שזה רחב מדי גם ב(2) ולא רק ב(1). יכול להיווצר מצב שהגמלאות יהיו חלק קטן מסך המשכורת שיקבל וכל יתר הדברים יהיו הדברים העיקריים. תשלומים אחרים - אינני יודע מה זה.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

מה שמקבל חבר כנסת.

ל. דיציאן:

רק בחסינות.

מ. דרובלס:

טלפון, נסיעות וזהו.

ל. דיציאן:

מה הוא מקבל עכשיו? רק תוספת לבריאות.

מ. דרובלס:

אינני רוצה להשאיר דבר כה רחב לוועדה. גימלאות וטובות הנאה. תשלומים אחרים הייתי מוחק.

י. דרניצקי (יודין):

אני דווקא מגביל את עצמי לצד הסגנוני. מדוע מוכרח להיות בחוק צירוף המלים "טובות הנאה"? מדוע אי אפשר למצוא ביטוי קצת יותר מקובל על הבריות? אפשר לומר ש"טובות סוציאליות הן טובות הנאה. הייתי מבקש את כותב החוקים להרהר מחדש בניסוח שאני חושב שאין לו מקום בחוק.

ז. מליון:

אנחנו מבקשים אותן זכויות שניתנו לנושא מישרה, כולל חברי הכנסת. בחוק גימלאות לנושאי ישרות ורשויות שלטון כתוב במפורש: טובות הנאה. אם זה יימחק שם, אנחנו נהיה בטרם מצוינת. במידה וטובת הנאה אינה מילת זנאי אלא זכות או מונח משפט, אנחנו מבקשים להשאיר לגבי נבחרים בשלטון מקומי בדיוק כפי שנשאר לגבי נושאי מישרה.

ל. דיציאן:

אני מציע שנשאיר את שני הסעיפים כפי שהם.

היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו:

אני מציעה שנשאיר את הסעיף כפי שהוא ונתקדם הלאה. הוא לא מזיק.

סעיף 3(3): ראש רשות ושאי... מה היום?

מר גלס:

היום הוא לא יכול להוון.

ז. מליון:

עובד רשות יכול להוון, ראש רשות לא.

ה. זיידל:

איך זה קרה?

מר רותם:

אני אשם בזה. בזמן שתוקן חוק גימלאות לא היה ענין ההיוון. הוא נתקבל בצורה כזו או אחרת כתוספת שכר אחרי העבודה. אז הצענו גם את הענין הזה. את כל התנאים תקבע הועדה. בחוק הזה לא קובעים שום דבר סופי, הכל מבחינת סמכות לאותה ועדה לקבוע.

ה. זילדל:
היום חבר כנסת שמהרון את הפנסיה זכויותיו הרבה יותר צרועות. אנחנו תיקנו לגבי כל עובדי המדינה, לא הסכמנו לתקן לגבי חברי הכנסת.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו: נעשו הקלות מבחינת גילים.

מר גלס:
באשר להטבות שניתנו לאלה שהיוונו בעבר: בענין השופטסס מוצע לוועדת הכספים הסדר. מה שנוגע לחבר-כנסת - צריך לנקוט יוזמה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
למק אתם עושים הבחנה בין יו"ר או סגן יו"ר בשכר של ועד מקומי ולגבי נשיא אין הבחנה כזאת?

מר שפט: זה ענין של היסטוריה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו: מה ההגיון?

מר שפט: אינני יודע. לא שיניתי את הסעיף הקודם.

ז. מליחן: יש היסטוריה, כפי שמר שפט אמר. אם כי ההיסטוריה הזאת כמעט לא חלה היום והיא תפחת במשך הזמן. אבל אנחנו מבקשים שתקופת כהונה מסוימת תוכל להיחשב לצורך הגימלה.

מה שלא ברור כאן זה הענין בסעיף (4) שורה שנייה: כתוב "כראש רשות". אני מתאר לי שפה הכוונה לראש רשות מקומית, לא רשות הנמלים.
מר גלס: יש הגדרה.

ז. מליון: פה כתוב ראש רשות. אנחנו סברנו שהפירוט הזה היה חשוב בחוק הקיים. אני חוזר על ההערה הקודמת שלי להשאיר את הזכות הזאת לוועדה לצרף תקופות אחרות, מבלי לפרט מה. כל דבר שהיא חושבת לנחוץ. למה לפרט? - אולי שכחנו, אולי לא דייקנו.

מר רותם: אני חושב שמר מליון צודק. מאחר והרסיפו את הסיפא, אז אין צורך ברישא. הועדה תקבע. אם אני כותב כל מוסדות הציבור - הועדה תקבע. בכל החוק אנחנו נמנעים לקבוע דברים.

י. ז' אמיר: אני שואל אם זה גם קשור עם אחת מהאגודות ששייכות לרשות המקומית. יכולה להיות אגודה לחינוך ועוד.

מר רותם: כן, כל מוסדות ציבור אחרים.

י. ז' אמיר: יש ברשות מקומית גם רשות מתנסים, גם רשות למוסדות חינוך, גם חברי למוסדות חינוך על-יסודיים. אם התשובה של מנכל משרד הפנים היא חיובית, הייתי מבקש לציין את זה בפרוטוקול.

עכשיו נשאלת השאלה אם ראש הרשות הזאת חייב להיות בשכר או לא. הוא יכול למלא את הפונקציה הזאת ללא שכר, והוא עושה את זה על הצד הטוב ביותר. אם נאמר היום שזה יחול עליו רק בגלל היותו מקבל שכר, אנחנו הופכים את נאשי כל הרשויות האלה למקבלי שכר. הם משקיעים היום עשרים-שלשים שעות בשבוע ללא שכר.

דבר שני: אני רוצה לדעת מה פירוש במדינה, באחד ממוסדותיה או מפעליה. מה זה מפעליה? יש חברות ממשלתיות. אני רוצה לדעת אם מפעליה פירושו גם חברות ממשלתיות כמקובל? מפעלי ים המלח, פוספטים, פריקלס, חברת החשמל.

עובדי מדינה זה רק תע"ש.

מר גלס:

זה לא צודק. זה חוק כמו הכרזת שמלבישים אותו על בן-אדם שצריך להיות עם שיער שיבה ועיניים כחולות. אנחנו רוצים לעודד אנשים שבאים רשות, בלי להפסיד את הזכויות.

י. ז' אמיר:

זה בדיוק מה שאנחנו עושים כאן.

מר רותם:

אני מברך אותך על כך, אבל צריך להבהיר. יכול להיות שעד היום הזה לא היה מי שיביא

י. ז' אמיר:

את הדברים, עכשיו אני מביא אותם.

אני מסכים בתנאי שזה יהיה סעיף נפרד והכותרת תהיה: רציפות זכויות. זה לא קשור

ה. זיידל:

עם טובות הנאה אחרות.

כתוב: לצורך קביעת גימלה ושיעוריה.

מר רותם:

בכותרת נכתוב: טובות הנאה אחרות, היוון ורציפות זכויות.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

כיום כתוב בחוק, שראש רשות היוצא לגימלאנת אם היה באותה רשות, מותר לו לצרף את מה שמגיע לו כעובד. בסעיף (4) מדובר על כהונה, כלומר- תקופת כהונה. האם זה לא מוציא? היום יש סעיף 3(א) האומר שמותר להתחשב גם כאשר היה עובד ברשות.

ז. מליון:

האם עבודה נכללת?

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אני מציע תקופת שירות.

מר גלס:

במפעלים ממלכתיים זה לא שירות מדינה. הפירוש גם מפעלים ממלכתיים עסקיים.

י. ז' אמיר:

אנחנו לא מפרטים כאן.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אני רוצה שנבהיר.

י. ז' אמיר:

נרשם בפרוטוקול שמפעלים פירושם מפעלים ממלכתיים.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

לסעיף 3(5): יש היום כלל של 70% כולל. אני מניח שאנחנו עדיין משאירים בידי הועדה שתקבע. ומשתקבע סכומים כל שהם, הם ינוכו מגימלה זו אחרת המגיעה והסך הכולל לא יעלה על 70%.

מר שפט:

נכון שיש זיון בקשר עם התיקרה. נאמר כאן: הועדה תקבע. הועדה אינה צריכה לקבוע שום

מר גלס:

נכר. היא רשאית לומר שאדם יכול לצבור משכורת וגימלה במלואם. היא רשאית לומר שאדם יכול לצבור גמלה וגמלה ללא ניכוי. נאמר ששופטים יכולים לצבור גימלה וגימלה ובלבד שלא יגיעו ליותר מ-100%. היא רשאית לקבוע כמו לחברי-כנסת שאי אפשר יותר מ-70%. הכל בידי הוועדה.

מה שהוצע כאן זה רק ההוראה המקבילה בחוק נושאי משרות. ענינה של הוועדה למלא אותו תוכן. ההפנייה לסעיף 35 היא אך ורק לגבי ההגדרה של קופה ציבורית. מכיוון שהממשלה מזמן לזמן משנה את ההגדרה של קופה ציבורית, אז כאן יש הצעה. לגבי יתר הסעיפים לא חיה כל משמעות לענין הזה. אם משתנה יחס ההשתתפות של הממשלה בגוף פלוני, הוא הופך לקופה ציבורית.

כאן לפי דעתי יש הכבדה חמורה ביותר. למעשה כאן נאמר שגימלה יכולה להתקזז ב-100% חברי כנסת יכולים לקבל גימלה גם מקופה ציבורית אחרת עד 70%, אבל כאן לא כתוב עד 70%.

בהחלטה של ועדת הכנסת כתוב, לא בחוק. מר גלס

מגימלה המשתלמת יזכו... ל. דיציאן

כתוב למעלה בהחלטה לפי סעיף 2 מותר לקבוע. מר רותם

"מותר לקבוע כי..." היא יכולה לקבוע אחרת. היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו

סעיף זה מיותר, אם אמרנו שהוועדה רשאית לקבוע את הכל, גם זה מיותר. אבל זה לא מפריע. אני באמת חושב שיש פה דברים שאנחנו מבליטים אותם. אני מבין שענין הצירוף הוא הנחיה. ז. מליון

מה קורה אם מוחקים את הסעיף? היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו

המצב של הנסח והמצב של המחוקק שונה ממצב עורך-הדין, שעומד אחרי שקרה משהו. נניח שאני מעמיד את עצמי במצב של משפטן שעומד לפני החוק, שבו לא נמצאת ההוראה הזאת: ניתן להצדיק וניתן לטעון שאף על פי שזה לא כתוב, הסמכות קיימת. אבל ניתן גם לטעון את ההיפך. מפני שהמחוקק בחוק של 1969 אמר מפורשת שהדבר הזה מותר, משמע שהמחוקק של 1976 גם כן אומר. ומה גם שזה היה בהצעת החוק, כדי להסיר ספק מוטב להשאיר. מר גלס

אישרנו את סעיף 3(5). (מוחקים את הפירוט ומשאירים בצורה כוללת). היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו

סעיף 3(6) נתקבל. עכשיו יבוא סעיף על השאירים. השאירים

למה רק לפי סעיף 2? ז. מליון

סעיף 3 מסתמך על 2. היו"ר ש. ארבל-אלמוזלינו

סעיף 5: ראש רשות יקבל את הגימלה... במידה והם עדיין קיימים. מר שפס

נניח אדם שרת בגבעתיים שמונה שנים וברמת גן, 12 שנים. רמת תהיה זכאית לתכוע... מר גלס
40% ממה שהיא משלמת.

נניח שעירית גבעתיים תסרב לשלם, האם יש מקום לתביעה משפטית?
בהחלט.

ז. מליון:

מר גלס:

מה קורה עם אותם הגופים שהם היו יכולים להיות חייבים והם פשטו את הרגל?

ל. דיציאן:

לכן התשלום בא מהרשות המקומית האחרונה. אם אין ממי לקחת, אז אין החזר, אז הציבור

מר רותם:

משלם.

קרית חיים עדיין אגודה עותומנית. מחר היא נהפכת לרשות מקומית וראש הועד הופך לראש רשות מקומית. הוא כיהן במשך 30 שנה כראש הועד של אגודה עותומנית או אגודה שיתופית. בינתיים האגודה השיתופית פשטה את הרגל.

ל. דיציאן:

כאן באה רשות מקומית כיורשת של האגודה.

מר רותם:

אם כתוב כאן שהיא רשאית להחזיר מרשויות או גופים אחרים וכו', אז אנחנו צריכים להוסיף שיש רשות מקומית שהיא נתמזגה עם רשות מקומית אחרת.

מר גלס:

קיבלנו.

ל. דיציאן:

השאלה אז תתעורר האם היחס רק לאורך תקופה או גם בגובה משכורת.

מר שפט:

הוא מקבל לפי המשכורת האחרונה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

את זה הועדה תקבע.

ז. מליון:

על המשכורת לא מדובר באף מקום. אני מודה ומתוודה שלפעמים הדבר בלתי צודק.

מר גלס:

אנחנו מקבלים את סעיף 5 עם התוספת של וחליפיהם.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

אנחנו עוברים לסעיף 6.

כאן מתעוררת השאלה על מי זה חל.

ז. מליון:

האם זה יחול על הפנסיונרים הקיימים כולם או רק לגבי אלה שיצאו אי פעם לפנסיה אחרי אישור החוק?

יכולה להיות הוראת מעבר.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

סעיף 6 נתקבל.

אנחנו עוברים לסעיף 7.

מר אליאסוף ביקש להעיר סעיף (ב) המקביל נעלם מפה. כל עוד לא ייקבע אחרת בהחלטה

מר שפט:

על פי סעיף 1 ישולמו גימלאות לזכאים. מתעוררות עוד שאלות.

יש במסגרת של חוק נושאי משרות התלבטתי בבעיה הזאת. שם החוק כבר נתקבל והייתי צריך לפרש אותו בדוחק. הייתי רוצה שנמנע את הדבר הזה כאן.

מר גלס:

מר גלס

בא בית המשפט העליון בהחלטה מנחה, ועקרונית בסוף שנות החמישים ואמר: זכות כוללת גם את החופש להתייבץ למישהו אחר. ז א - זה גם הצד השני.

איך השאלה התעוררה בחוק הזה לנושאי משרות בשילטון? כאשר הם רצו לאמץ את ההסדר שנתקבל בחוק הכנסת לגבי עובדי מדינה בענין הסבות לגבי אלה שהיוונו, אז התעוררה השאלה. היום המדינה נמצאת במצב מיוחד לגבי אנשים שהיוונו לפי חוקים קודמים, ואי אפשר לתבוע ממנה יותר.

אם כן, נאמר שהחוק החדש איננו בא לגרוע מרות שנרכשה. אז מאין ועדת הכספים או ועדת הכנסת יכולה לקבוע: המדינה תשלם יותר ממה שאתם השופטים הבנתם?

השאלה הזאת התעוררה גם לגבי זכויות אחרות. אחרת אינני יכול להיטיב. זו השאלה שמר מליון העיר, יתכן שאיני יכול להיטיב עם מי שכבר פרש אם לא אכתוב.

המדינה לא תעורר את הסענה. אבל יש כאן ענין עם רשויות מקומיות. רשות מקומית יכולה להימצא במצב דחוק. היא תסען: אינכם יכולים לשתות את המצב של הפנסיונרים שלנו לרעתנו. אנחנו מסתמכים על סעיף 7.

מר רותם: כאן הכוונה שכל מי שנמצא היום בפנסיה - החוק החדש לא יכול לגרוע ממנו.

מר גלס: לגופו של ענין אין מחלוקת. ברור שבהחלטות החדשות מותר להיטיב עם ראש הרשות והשאיירים. הייתי מציע לסייג.

מר רותם: אני הייתי מוסיף שפרשו. אחרת אתה נהנה משתי שולחנות. אלה שפרשו לפני קבלת חוק זה.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו: איך אתה מכניס לגבי סגנים שלא בשכר?

מר רותם: הכוונה שלך לאלה שפרשו או שיפרשו?

ל. דיציאן: שיפרשו בתוך תקופת כגונתם הנוכחית.

מר רותם: כל מי שפרש או שיפרוש עד סוף הכהונה של המועצה הזאת. ואז הכל מכוסה.

ז. מליון: לנו אין שום חשש שמישהו בעבר לפי החוק הקיים

קיבל יותר מאשר יקבל לפי החוק החדש. אין פה בעיה של לגרוע. אותי מדאיג יותר הענין של תחולה על אלה. למשל, מישהו לא היוונו, עכשיו מותר לו להוון. הוא יוכל?

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו: בוודאי.

ז. מליון: ברור לי שאיפה שנגמר - נגמר, קיבל מענק -

קיבל מענק. אני מדבר על אלה שממשיכים לקבל או שאיירים. סגן ראש מועצת עפולה מקבל היום 32%, לפי החוק החדש מותר לו לקבל 50%. האם יקבל 50% החל מתאריך אישור החוק או לא?

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו: מתאריך אישור החוק.

מר רותם: על זה תחליט הוועדה.

אם הוועדה רוצה בזאת, היא יכולה לעשות רטרואקטיבית.

אם אנחנו מקבלים את הצעת התיקון שהוצעה על ידי מר אליסוף, החוק נכנס לפועל עם

מר גלס:

קבלת החלטות הועדה על הפרטים.

אולי הוועדה תקבע בעוד שנה. אני מציעה שאנחנו נקבע פה מיום קבלתו של החוק הזה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

זה רק יכול להיות לגבי ההחלטה הראשונה.

מר גלס:

כל אלה שפרשו לפני קבלתו של חוק זה - אין להרע להם. לגבי העתיד - החוק הזה יחול גם

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

על אלה שפרשו לפני קבלתו של חוק זה ועל שאיריהם. מיום קבלתו של החוק ולא מיום שהוועדה תקבע את הפרטים. אחרת מה הועלנו?

מר רותם:

אנחנו מוכנים לתת מה שיותר, אבל בכל זאת יש איזה דבר שהיה מקובל. מי שפרש לפנסיה

מקבל את האחוז לפי מה שקיים היום.

כאשר מתקנים חוקים, אנחנו אומרים: מהיום והלאה יחול גם על אלה שפרשו קודם לכן.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

מהיום והלאה נתחיל לקבל לפי החוק החדש. ועדה תחליט בעוד 6 חודשים או שנה, אנחנו רוצים שתקבע מאתו יום שהחוק נתקבל.

מר רותם:

את מטילה דבר רטרואקטיבי ואין לזה כספים.

מר גלס:

יש להבדיל בין שני דברים, בין השיעורים החדשים שייקבעו על פי מה שהוועדה תחליט ובעצם הכניסה למסגרת החוק הקיים. כאן יכולים להיות הבדלים מסוימים. יתכן שישנם אנשים שלפי החוק הקיימים אינם נכנסים למסגרת הזאת ולפי החוק החדש כן ייכנסו. מתקבל על הדעת שבנוגע לחוג האנשים הזה, תהיה רטרואקטיביות. השיעורים, הפרטים צריכים להיקבע בהחלטות הועדה.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

בסדר. הקביעה תחול מיום קבלת החוק.

ל. דיציאן:

אם החוק יתקבל בעוד שבוע או עשרה ימים בכנסת, עד אחרי הרכבת הועדה החדשות שום

ועדה לא תחליט שום דבר.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

יכול להיות שיסמיכו אחת הועדות. אנחנו אומרים, מיום קבלתו של החוק יחולו גם על אלה שפרשו לפני כן. מה שתקבע הוועדה יחול מיום קבלת החוק.

מר רותם:

אני מוכן להסכים. אנחנו רוצים שכל אלה שיפרשו עכשיו ייכללו בדבר הזה. יכול להיות שבגלל הקונסטלציה של המשרדים השונים אותה ועדה תדחה את ההחלטות שלה.

מר גלס:

אנחנו נוסף ב-7 עוד דבר בכפוף לאמור בסעיף 7א, שאי אפשר לגרוע מזכויות, יחול חוק זה גם על אלה שפרשו מכהונת ראש רשות לפני תחילתו.

יכול להיות להלכה שהחוק הקודם יותר טוב. לכן אנחנו אומרים שאין אנחנו באים לגרוע. לכן אנחנו אומרים: יחול חוק זה גם על

מי שפרש לפני תחילתו ועל שאיריו.

מר שפט:

מה בתקופת המעבר?

מר גלס:

זה מה שאמר מר אליסוף.

- מר שפטי:
בנוסף לכך צריכים את הסעיף של מר אליאסוף.
- היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
אנחנו מכניסים סעיף בענין סגנים שלא בשכר..
- מר גלס:
ועל שאיריו.
- היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
עוד דבר: כל מה שיקבע בוועדה יהיה החל ביום קבלתו של החוק.
- מר גלס:
זה יחול רק על ההחלטה הראשונה.
- מר רותם:
ההחלטה הראשונה של הוועדה תחול מיום קבלת החוק.
- ז. מליון:
שום תחולה של החוק לא תהיה לפני תאריך קבלת החוק.
- היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
אני מבקשת לנסח מה שאני מציעה.
- מר גלס:
ההחלטה הראשונה לפי סעיף 2 שתקבל לאחר תחילתו של חוק זה תחילתה ביום פירסום חוק זה.
- היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
אנחנו עוברים לסעיף 8.
- ז. מליון:
אם נקבע שוועדה יכולה לקבוע את כל ענין ההיוון, מה עוד יכול לקבוע שר הפנים?
אני מבין שהוא יכול לקבוע סדרי הגשת התביעות. לגבי תשלום גימלה שלא ליזי הזכאי לה - לא ברור לי מדוע שר הפנים כן יכול לקבוע והוועדה לא. אני מציע למחוק את הסעיפים (3) ו-(4).
- מר גלס:
לגבי ענין ההיוון: נכון הדבר שגם כאן לא רצינו לסטות מהסדר הקבוע בחוק 1969. מה ההבדל? הוועדה מחליטה מתי אדם רשאי להוון וכמה הוא יכול להוון. הצד הטכני המתמטי, לפי חוק 1969 בידי השר ולא בידי הוועדה. רבותי, אם אתם רוצים דווקא להעביר לוועדה.
- ל. דיציאן:
באישור הוועדה?
- מר גלס:
כן.
- היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:
מפני מה שני שרים? שר האוצר ממונה על ביצוע החוק. תשקלו את הענין של ההצעה.
- ל. דיציאן:
הנינו את הנוסח החדש. לגבי סעיף 8 - אם שר אחד או שנים - תשקלו.
- ל. דיציאן:
זה חוק שנוגע לרשויות מקומיות ונוגע לכל מיני בעיות תקציביות. על הרשויות המקומיות לכל הדעות, לא ממונה שר האוצר אלא שר הפנים. התקנות תקנות בסמכותו של השר הממונה. זה שייך לשר הפנים ורק לשר הפנים. לענין התשלומים - יכולה להיות השפעה מרחיקת לכת לשר האוצר, הוא ב-80% היום מממן את הרשויות המקומיות.
- מר רותם:
רק ב-50%.

בואו נשאר זאת לשיקול כאשר ההצעה כולה תהיה מונחת לפנינו.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

איך הצעה מפורשת בענין זה.

מר גלס:

במקרה של מחלוקת על עצם קיום הזכות לגימלאון או שיעור הגימלה, ראש הרשות או השאירים רוצה להביע דיעה פסקנית או בית המשפט המחוזי

ישארים לפנות לבית המשפט המוסמך. אינני אף בית הדין לעבודה. אחד משני אלה.

באשר לנושאי המישרה שר המשפטים לאחרונה תפקידים רמי מעלה, לפנות לנשיא בית המשפט לענין. אני מצידו לא הייתי מתנגד להשאיר

הציע תיקון דווקא בשים לב שמדובר כבעלי העליון. על כל פנים, רציתי שתהיו ערים את הדבר לבית משפט רגיל.

לא צריך ליצור דיפרנצציה. תודה רבה לכם.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

מסקנות בנושא: "מצבם של הקשישים במדינה.

אני מתנצלת בפני ד"ר ניצן ומר ערד. אנחנו התחלנו לגבש את המסקנות שלנו בנושא: מצבם של הקשישים במדינה. בישיבה שהיתה בענין זה הערבו כל מיני הערות ורצינו לקבל את הסכומים תוך כדי שמיעת חוות דעתם של מר ניצן ומר ערד.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

אני מצטערת על התקלה שחלה. הכנו נוסח חדש, אבל הוא איננו בידינו. אני אקרא את הנוסח עם תיקונים (קוראת)

י. דרניצקי (יודין):

אני לא מתנגד למה שכתוב פה, אבל לפי דעתי יש להתייחס לעובדה של גיל הפרישה 65 לגבר 60- לאשה. יש לקבוע גיל גבוה יותר או גמיש יותר.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

יש סעיף מיוחד על הפרישה.

י. דרניצקי (יודין):

זה צריך להיות בראש.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

בהחלט.

י. דרניצקי (יודין):

צריך להביא דברי הנמקה שיצביעו על נטיה ברורה של הועדה לחפש פתרון באורח חיים פרודוקטיבי. מתוך הנמקה כזאת לגשת להמלצה מעשית.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

כללתי סעיף על הצורך לנצל את הנסיון הרב, את הכשרון ואת יכולת העבודה.

י. דרניצקי (יודין):

הנטיה של הועדה צריכה לבוא לידי ביטוי.

מר ערד:

אתם רוצים שיוקמו תחנות ייעוץ מיוחדות?

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

אחרי הפרישה.

ד"ר ניצן:

זה די פתוח. יש גם מסגרות ישנות וגם מסגרות חדשות.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

את הסעיפים 7 ו-8 קשרנו.

מר ערד:

"ברית מתנדבים גימלאים" כל כך חשובה כדי להזכיר אותה בהמלצות?

ד"ר ניצן:

אני לא מכיר אותם.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

נדבר על עזרה לארגונים וולנטריים. צריך לציין בהערכה את הפעולה שנעשתה מטעם הביטוח הלאומי. אנחנו קוראים להרחבת הפעולה ואחר-כך מדברים על ענין המתנדבים.

את הסעיף על המשקם ננסה מחדש. ניתן כיטוי ליצירת אפשרות לשילוב מוגבלים וקשישים בעבודה.

י. דרניצקי (יודין):

אין פה שייכות למשרד הסעד. תעסוקה - ודאי לא.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

הועדה שמעה על הנסיון שנעשה על ידי המוסד לביטוח לאומי בהשתתפות עם עיריית חיפה והאוניברסיטה בחיפה וממליצה להמשיך לעשות נסיונות מעין אלה.

י. דרניצקי (יודין):

צריך במשפט אחד לומר מה הנסיון. חבר-כנסת שיראה את ההמלצות לא ידע על איזה

נסיון מדובר.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

נסיון שנעשה בכל הקשור בהכנת העובדים מעשית ופסיכולוגית לפרישה.

מר ערד:

הנסיון נעשה בשיתוף עם האגודה לפרישה מתוכננת שליד מועצת פועלי חיפה, בשיתוף

עם אוניברסיטת ועיריית חיפה.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

מה שמו של הפרויקט?

מר ערד:

פרישה מתוכננת.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

הועדה שמעה על הפרויקט לפרישה מתוכננת שנעשה על ידי המוסד לביטוח לאומי עם האגודה במגמה לסייע להכין את הדרך המתאימה ליצירת תודעת פרישה אצל העובדים.

ננסה את סעיף 12 בהתאם להערות שנשמעו.

י. דרניצקי (יודין):

מה פירוש תוך כדי תיאום בין ההיצע והביקוש? זו מדיניות קבועה של שירות התעסוקה.

אין צורך להדגיש במיוחד לגבי קשישים.

מר ערד:

אני מציע שיראו את הנוסח האחרון לד"ר ניצן.

היו"ר ש. ארבלי - אלמוזלינו:

העליתי עוד סעיפים בנוגע לגיל המותנה. זה דבר שאיננו קיים פה. כל מה שקשור לחקיקה כדי לאפשר ליותר פנסיונרים להשתלב בעבודה. יינקסו פעולות חקיקה שיעודדו השתלבותם של הפנסיונרים בעבודה.

גם לגבי הנוסח הזה אני מציעה שלא נחזור לוועדה, אלא נעשה זאת בתיאום עם הביטוח הלאומי, עם מר ערד וד"ר ניצן.

לא ברור לי ענין החקיקה.

ד"ר ניצן:

היום יש הגבלה לגבי הכנסה מוכרת. אם אדם שפרש עובר על הכנסה מסוימת, מנכים לו

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

מהגימלה.

מיימים את כוחה של היושבת-ראש לבוא בדברים עם ד"ר ניצן וישראל ערד לעבד את הסיוטה

ח' ל' ט' ה':

מחדש, לעבד את המסקנות באופן סופי מבלי לחזור לועדה.

אני רוצה בהזדמנות זו להודות לד"ר ניצן על כך שהוא ליווה את הועדה במהלך דיוניה ומסייע בידינו להבהרת המגמות וקביעת המטרות שינחו אותנו ואת אלה שיטפלו בנושא זה בעתיד.

היו"ר ש. ארבלי-אלמוזלינו:

הישיבה ננעלה ב-11.30